

Zaak C-65/05

Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

„Niet-nakoming — Artikelen 28 EG en 30 EG — Vrij verkeer van goederen — Artikel 43 EG — Vrijheid van vestiging — Artikel 49 EG — Vrij verrichten van diensten — Verbod om elektrische, elektromechanische en elektronische spelen te installeren en te exploiteren op straffe van strafrechtelijke of bestuursrechtelijke sancties — Richtlijn 98/34/EG — Technische normen en voorschriften — Nationale regeling met betrekking tot elektrische, elektromechanische en elektronische spelen”

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 26 oktober 2006 I - 10344

Samenvatting van het arrest

1. *Vrij verkeer van goederen — Kwantitatieve beperkingen — Maatregelen van gelijke werking (Art. 28 EG)*

2. *Vrijheid van vestiging — Vrij verrichten van diensten — Beperkingen*
(Art. 43 EG en 49 EG)
3. *Harmonisatie van wetgevingen — Informatieprocedure op gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende diensten van informatiemaatschappij — Richtlijn 98/34*
(Richtlijn 98/34 van het Europees Parlement en de Raad, art. 1, sub 11, 8, lid 1, en 9, lid 7, eerste streepje)

1. Het algehele verbod van een lidstaat om elektrische, elektromechanische en elektronische spelen, daaronder begrepen computerspelen, te installeren in openbare of privégelegenheden, met uitzondering van casino's, vormt een maatregel van gelijke werking als een kwantitatieve beperking in de zin van artikel 28 EG, ook al verbiedt deze maatregel de invoer en het in de handel brengen van de betrokken producten niet.

streefde doel juist en doeltreffend worden toegepast en/of uitgevoerd.

(cf. punten 28, 38, 40-41)

Een dergelijke nationale maatregel kan worden gerechtvaardigd uit hoofde van dwingende eisen van algemeen belang, zoals de bescherming van de openbare zedelijkheid, de openbare orde en de openbare veiligheid, wanneer zij evenredig is aan de aldus nagestreefde doeleinden. Een dergelijke maatregel is derhalve niet gerechtvaardigd wanneer de nationale autoriteiten niet alleen gebruik kunnen maken van andere maatregelen die passender zijn en het vrije goederenverkeer minder beperken, maar ook zich ervan kunnen vergewissen of zij met het oog op het nage-

2. Het verbod van een lidstaat om elektrische, elektromechanische en elektronische spelen te exploiteren in openbare of privégelegenheden, met uitzondering van casino's en, wat betreft computers, gelegenheden waar internetdiensten worden verleend, vormt een belemmering van het vrij verrichten van diensten en van de vrijheid van vestiging.

Deze belemmering kan niet worden gerechtvaardigd uit hoofde van dwingende eisen van algemeen belang, zoals de bescherming van de openbare zede-

lijkheid, de openbare orde en de openbare veiligheid, wanneer de nationale maatregel niet evenredig is aan de nagestreefde doeleinden.

Derhalve dienen dergelijke bepalingen aan de Commissie te worden meege-deeld op grond van artikel 8, lid 1, van richtlijn 98/34.

(cf. punten 50, 52-53, 55)

3. Nationale wettelijke bepalingen die een algeheel verbod stellen op het gebruik van elektrische, elektromechanische en elektronische spelen, daaronder begrepen computerspelen, in openbare of privégelegenheden, met uitzondering van casino's, alsmede op het gebruik van spelen op computers in ondernemingen waar internetdiensten worden verleend, en de exploitatie van deze ondernemingen afhankelijk stellen van de afgifte van een speciale vergunning, dienen te worden aangemerkt als technische voorschriften in de zin van artikel 1, sub 11, van richtlijn 98/34 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij, zoals gewijzigd bij richtlijn 98/48.

De noodzaak om nationale wetgeving volgens een noodprocedure vast te stellen teneinde snel en onverwijld het hoofd te kunnen bieden aan het maatschappelijke probleem als gevolg van de exploitatie van elektrische, elektromechanische en elektronische spelen en zo de openbare orde te handhaven, doet aan deze mededelingsverplichting niet af in de zin van artikel 9, lid 7, eerste streepje, van deze richtlijn, wanneer vaststaat dat er in de betrokken lidstaat geen sprake is van een van de situaties waarop dit artikel 9, lid 7, betrekking heeft.

(cf. punten 61-62, 64-65)